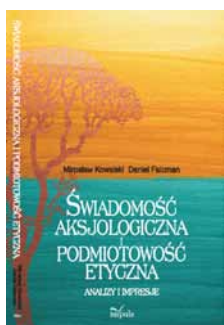

NOWOŚCI WYDAWNICZE

» **Mirosław Kowalski,
Daniel Falcman**
**Świadomość aksjologiczna
i podmiotowość etyczna.**

Analizy i impresje

Oficyna Wydawnicza Impuls,
Wydanie I, Kraków 2010,
Format B5, Objętość 194 strony,
Oprawa miękka, klejona,
folia matowa,
ISBN: 978-83-7308-932-7

Do walorów książki należy (...) również to, iż jest ona niezwykle erudycyjna, zaś jej Autorzy bardzo sprawnie poruszają się w problematyce dedykowanej moralności, podmiotowości, świadomości i jej granic. Warto zaznaczyć, iż erudycja ta dotyczy zarówno klasycznych pozycji z zakresu filozofii, socjologii, nauk o moralności, jak i współczesnych publikacji dedykowanych kwestiom aksjologii, podmiotowości, pedagogice i wychowaniu.

Z recenzji

dr. hab. Marka Krajewskiego prof. UAM

Sądzę, że erudycyjne analizy Autorów - przetapiające wąskie granice dyscyplin - zaprezentowana umiejętność łączenia wątków różnorodnych, wymagających znajomości rozmaitych nurtów i tradycji intelektualnych oraz właściwych dyscyplinom sposobów konceptualizowania i opisywania rzeczywistości - zyska przychylność Czytelnika. O tym, że publikacja dotyka spraw istotnych, wiedziałem od początku. Inne jej walory - o których przekonałem się w toku lektury - wróżą pracy powodzenie na rynku wydawniczym.

Z recenzji

prof. dr. hab. Mariana Filipiaka

» **L.C. Belzyt, Szlachta w
mieście rezydencjalnym.**

**Szlachecy obywatele
Krakowa i Warszawy
około 1600 roku (Analiza
porównawcza struktury),
s. 222, B5, oprawa twarda,
Zielona Góra 2011,
cena: 40,95 zł**

Problem szlachty w Krakowie i Warszawie, w skład której

zaliczamy tutaj szlachtę rodową, a przede wszystkim tę jej część, która posiadała prawa miejskie oraz nobilitowanych mieszczan, wchodzących w szeregi szlachty, nie jest tematem nowym. Dostrzeżony został on już dosyć dawno. Wymienić można uwagi wstępne Kazimierza Kaczmarczyka do wydania ksiąg przyjęć do prawa miejskiego w Krakowie opublikowane w 1913 roku, w których stwierdza on przyjęcie praw miejskich Krakowa w XV wieku przez kilku szlachciców. Liczne przypadki nobilitacji bogatych mieszczan były komentowane przez historyków jeszcze wcześniej. Długi czas jednak wielu badaczy nie „chciało” dostrzec, że uszlachceni mieszczanie zarabiali nadal na życie jako kupcy i rzemieślnicy, a zwłaszcza tego, że szlachta rodowa, która otrzymała prawa miejskie, uprawiała często i bezkarnie „zakazane” przez Sejm mieszczańskie zawody. Należący do wyjątków Kazimierz Lepesz stwierdza jednoznacznie, że osiedlający się w miastach szlachcice byli kupcami, krawcami, kramarzami, złotnikami czy murarzami.

[...] Zasygnalizowany w tytule problem obecny jest więc od dawna w literaturze przedmiotu. Nie doczekał się on jednak do tej pory żadnego systematycznego opracowania zarówno w przypadku Krakowa, jak i Warszawy. Łatwo więc odgadnąć, że również analiza porównawcza tych miast w zakresie przenikania się stanów szlacheckiego i mieszczańskiego nie została jeszcze przeprowadzona. Nie jest to zaskoczeniem w sytuacji, kiedy liczbę prac monograficznych, zajmujących się historią porównawczą konkretnych miast, można w skali europejskiej policzyć na palcach jednej ręki. Ponieważ jest to ciągle dziedzina nowa i posługująca się eksperymentalnym aparatem badawczym, należy zaznaczyć, że wiele przedstawionych poniżej stwierdzeń i wniosków jest bardziej zaproszeniem do dyskusji niż ostatecznym określeniem stanu rzeczy.

[Fragment Wstępu]

» **B. Bobowski, Kultura
materialna mieszczan
Świdnicy i rycerstwa
Weichbildu świdnickiego
w świetle testamentów
(od I połowy XIV do końca I
ćwierci XVII wieku), s. 286, B5,
oprawa broszurowa, Zielona
Góra 2011, cena: 51,45 zł**

W pejzażu gospodarki, życia społecznego i kultury Śląska późnego średniowiecza i czasów wczesnonowoczesnych miasto tej miary, jaką prezentowała Świdnica, odgrywało szczególną rolę. Jak słusznie stwierdził Henryk Samsonowicz: Sama koncentracja ludzi, dóbr materialnych, środków działania, łatwość wymiany towarów, myśli, sposobów pracy, powodowały, że miasta stanowiły od samego początku ośrodkami kultury [...] specyficzne formy pracy w mieście [...] wyznaczały potrzeby dotyczące prawa, kształtowały poglądy, system wartości i zasady postępowania, stwarzały też wspólną platformę porozumienia i kontaktu mieszczan z rycerstwem czy chłopami. Dosyć specyficzne formy zajęć zawodowych oraz życia w mieście w badanym okresie wymagały używania tekstu pisanego, a wśród różnych jego rodzajów również oświadczeń ostatecznej woli, jakimi były

testamenty. Podobnie jak inne rodzaje dokumentacji czynności prawnych były swoistym narzędziem regulacji życia wspólnot rodzinnych oraz różnych kręgów społeczności miejskich i terytoriów wokółmiejskich. Wraz z upowszechnieniem dokumentowania określonych czynności prawnych następował wzrost poziomu wykształcenia wśród mieszkańców miast i otaczających je kręgów weichbildowych. Duże możliwości badawcze w tym zakresie daje analiza tekstów dokumentów ostatniej woli. W modelu wykształcenia mieszczan, zwłaszcza większych śląskich ośrodków miejskich, poza elementarną znajomością *ars scribendi* i *ars legendi* mieściły się znajomość prawa, sztuka rachowania i podstaw wiedzy ekonomicznej.

Poznanie człowieka poprzez tworzone przez niego rzeczy (*Realienkunde*), mimo licznych wad tego rodzaju źródeł, zbliża do badanej rzeczywistości, pozwala przynajmniej odpowiedzieć na pytanie: Jak mogło być? Historycy ciągle w niezadawalającym stopniu wykorzystują wiedzę z zakresu kultury materialnej do wyjaśniania przeszłości, uważają, że świat rzeczy jest tylko wycinkiem historii. Archeolodzy coraz częściej stwierdzają, że bez rekonstrukcji świata rzeczy nie można przedstawić etapów życia ludzi na ziemi.

[Fragment Wstępu]

>> **In Gremium. Studia nad historią, kulturą i polityką,**
red. D. Dolański,

B. Nitschke, tom 4, s. 234, B5,
oprawa twarda,
Zielona Góra 2011,
cena: 30,45 zł

Ze Spisu treści:

Agnieszka Schreiber, Rzeźby portretowe Liwii, Oktawii i Julii w polityce propagandowej cesarza Augusta.

Henryk Streit, Komparatystyczne studium historycznych i współczesnych metod oraz kryteriów oceny wiarygodności dokumentów.

Agata Miźdal, Geneza i początki pisma neogotyckiego na terytorium niemieckojęzycznej Europy.

Marek Smoluk, Anna Boleyn i reformatorski obóz humanistów.

Dariusz Miszewski, Idea związku środkowoeuropejskiego w latach 30. XX wieku opartego na unii polsko-węgierskiej.

Dariusz Asienkiewicz, Nacjonalizm w opinii młodzieży szkół średnich województwa lubuskiego.

Stefan Dudra, Piotr Pochyły, Źródła nacjonalizmu kurdyjskiego w Turcji.

Piotr Krystians, Milicja Obywatelska w powiecie zielonogórskim w latach 1945-1950.

Sławomir Krzyżanowski, Kampania propagandowa w sprawie Orędzia biskupów polskich do biskupów niemieckich z 1965 roku w świetle prasy z Wrocławia i Zielonej Góry.

Iwona Korcz, Przywództwo transformacyjne w dobie europejskich (r)ewolucji pokojowych.

Jarosław Flakowski, Niemiecka scena polityczna po wyborach 1994 i 1998 roku. Kierunki ewolucji.

Recenzje

Grecja, Kartagina, Rzym, red. R. Sajkowski, M. Wolny, Olsztyn 2009, ss. 198 (Z antycznego świata tom 1) (Andrzej Gillmeister).

Lars Olof Larsson, Gustaw Waza. Ojciec państwa czy tyran?, tłum. W. Łygaś, Warszawa 2009, ss. 472 (Przemysław Szpaczyński).

Quil Lawrence, Invisible Nation. How the Kurds' quest for statehood is shaping

Iraq and the Middle East, New York 2008, ss. 367 (Piotr Pochyły).

Igor Hałagida, „Szpieg Watykanu”. Kapłan greckokatolicki ks. Bazyli Hrynyk (1896-1977), Warszawa 2008, ss. 648 (Sylwester Woźniak).

Eric Christiansen, Krucjaty północne, tłum. J. Szczepański, Poznań 2009, ss. 366 (Kamil Wasilkiewicz).

>> **B. Halczak, Polska Zjednoczona Partia Robotnicza w powiecie. Funkcjonowanie powiatowych instancji PZPR na przykładzie Zielonej Góry (1949-1989),**
s. 280, B5, oprawa broszurowa,
Zielona Góra 2011,
cena: 30,45 zł

Celem niniejszej pracy nie jest również przedstawienie kronikarskiego zapisu dziejów PZPR w mieście i powiecie Zielona Góra, lecz analiza funkcjonowania ustroju komunistycznego przez pryzmat powiatu. Zakres badawczy pracy obejmuje dwa powiaty: miasto Zielona Góra (funkcjonujące na prawach odrębnego powiatu) oraz powiat zielonogórski, który miał charakter wiejski. Umożliwiło to przedstawienie funkcjonowania instancji partyjnych zarówno w mieście przemysłowym, jak i w środowisku wiejskim.

Badany obszar można uznać za środowisko dosyć typowe dla Ziemi Zachodnich i Północnych państwa polskiego w czasach Polski Ludowej. Powrócił w granice Rzeczypospolitej w 1945 roku. Miejscowa ludność niemiecka wyjechała bądź została wysiedlona. Miasto oraz powiat zasiedliła stopniowo ludność polska o zróżnicowanym pochodzeniu. W 1950 roku Zielona Góra liczyła ponad 31 tysięcy mieszkańców. W późniejszym okresie liczba mieszkańców miasta stosunkowo dynamicznie wzrastała. W 1990 roku sięgnęła 116 tysięcy. Zielona Góra nie przeobraziła się jednak w miasto duże. Pozostała ośrodkiem miejskim średniej wielkości. Ludność zamieszkała na terenie powiatu zielonogórskiego to głównie chłoporobotnicy, których podstawą utrzymania była praca w przedsiębiorstwach państwowych oraz własne gospodarstwa rolne.

[...] Wnioski wysunięte w niniejszej pracy, dotyczące funkcjonowania PZPR w przedstawionych powiatach, mogą być uznane za miarodajne dla większości powiatów Ziemi Zachodnich i Północnych obejmujących miasta średniej wielkości oraz tereny wiejskie. W Polsce centralnej i wschodniej PZPR funkcjonowała w innych realiach. Tamtejsza ludność miała w ogromnej większości charakter osiadły w regionie od wielu pokoleń. Silnie zintegrowane

wspólnoty lokalne były zdolne do bardziej zdecydowanego oporu wobec władzy niż zatimizowana społeczność Ziemi Zachodnich.

Cezurę czasową pracy stanowią lata 1949-1989. W roku 1949 ukształtowały się w Zielonej Górze struktury PZPR. W roku 1989 nastąpił upadek władzy partii w mieście oraz jej rozpad. Jakkolwiek PZPR była w istocie kontynuacją PPR działającej w mieście od 1945 roku, pominąłem w pracy lata 1945-1948. Był to okres wczesny, kiedy komuniści toczyli walkę z Polskim Stronnictwem Ludowym. W roku 1949 nowy ustrój został ukształtowany w postaci, w której funkcjonował prawie niezmiennie do roku 1989.

W pracy zostały ukazane struktury organizacyjne PZPR, sposób wyłaniania kadr kierowniczych, tryb podejmowania decyzji, zakres władzy instancji, stanowisko władz partyjnych wobec problemów środowiska lokalnego oraz postawy zajmowane w okresach kryzysów społeczno-politycznych, następujących dosyć często w Polsce Ludowej (lata 1956, 1968, 1970, 1976, 1980-1981). Dla współczesnego historyka, zajmującego się problematyką PZPR, główny problem badawczy sprowadza się w istocie do pytania, dlaczego tak wielu ludzi, często bardzo wartościowych, związało się z tą partią?

Niniejsza praca nie jest pierwszą publikacją podejmującą zagadnienie zielonogórskiej organizacji PZPR. Kwestię tę prezentowali już autorzy monografii poświęconych najnowszym dziejom Zielonej Góry.

[Ze Wstępu]

» **M. Szymczak, *Kobiety w polskich programach i podręcznikach do nauczania historii dla szkoły średniej po II wojnie światowej*, s. 142, B5, oprawa broszurowa, Zielona Góra 2011, cena: 19,95 zł**

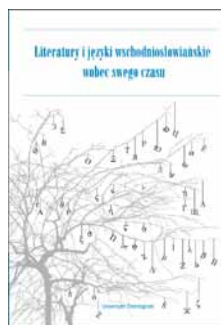
Pierwszy rozdział pracy zawiera ogólny zarys uwarunkowań i przeobrażeń edukacji historycznej w latach 1945-1999. Ma ona naszkicować ogólne tendencje w szkolnictwie tego okresu oraz wskazać najważniejsze wytyczne władz oświatowych zawarte zarówno w ogólnych zarządzeniach dotyczących edukacji, jak i w programach nauczania historii. Wytyczne te, choć nie zawsze były realizowane w rzeczywistej pracy nauczyciela, znajdowały jednak odzwierciedlenie w treściach podręczników.

Rozdział drugi obejmuje przegląd współczesnych badań dotyczących stereotypów ogólnych, stereotypów płci oraz problematyki mitów i stereotypów historycznych. Jego celem jest wskazanie metody tworzenia stereotypów ogólnych oraz ich wpływu na sposób odbierania obrazu świata przez jednostkę. Część druga tego rozdziału ujmuje ustalenia na temat jednego tylko komponentu stereotypów ogólnych, jakim jest stereotyp kobiety. Wzorce kulturowe tworzone w ciągu wieków utrwaliły się w formie pewnego rodzaju schematów postrzegania roli kobiety w społeczeństwie. Jednym z nich jest tradycyjne przypisywanie kobietom ról matki, opiekunki domu i rodziny. Moim celem jest prześledzenie, w jaki sposób wzorzec ten został ustalony

oraz jak był wykorzystywany między innymi w propagandzie politycznej państw socjalistycznych. Ostatnia część tego rozdziału zawiera ogólną charakterystykę problematyki tworzenia mitów i stereotypów historycznych ze szczególnym uwzględnieniem ich obecności w narracjach podręcznikowych.

Trzeci rozdział obejmuje rozważania wynikające z analizy podręczników pod kątem ukazywania w nich roli kobiety. W części pierwszej zostały zaprezentowane podręcznikowe wizerunki kobiet poruszających się w sferze polityki, życia publicznego oraz zawodowego. Są to zarówno sylwetki indywidualnych postaci, jak i portrety zbiorowe kobiet. Część druga to charakterystyka rodzajów kobiecej aktywności związanej z odgrywaniem roli matki, żony, córki oraz funkcjonowania pełniących te funkcje kobiet w społeczeństwie. W części trzeciej natomiast znalazły się prezentowane w podręcznikach obrazy kobiet działających w dziedzinie kultury, sztuki, edukacji, religii, mody oraz sportu. Celem było wychwycenie pewnych upowszechnianych przez autorów reguł prezentowania postaci kobiecych oraz zmian, jakie w podręcznikowym obrazie kobiet zachodziły podczas badanych 50 lat. Analiza ta miała również dać odpowiedź na pytanie, w jakich dziedzinach życia autorzy podręczników najchętniej umieszczają dziejowe bohaterki.

[Fragment Wstępu]

» **Literatury i języki wschodniostowiańskie wobec swego czasu**, red. A. Ksenicz, M. Łuczyk, s. 376, B5, oprawa broszurowa, Zielona Góra 2011, cena: 46,20 zł

Ze Spisu treści:

Językoznawstwo

Michał Akartel, Имена собственные как нарицательные в языковом подстандарте (на материале русского и польского языков).

Iwona Borys, Leksyka nacechowana emocjonalnie we współczesnych rosyjskich informacyjnych tekstach prasowych o tematyce polskiej.

Maria Czetyrba, Гендерний фактор в українській фразеології.

Agnieszka Goral, Desubstantywnie *nomina agentis* z formantami obcymi we współczesnym języku białoruskim.

Joanna Gorzelana, Słownik języka polskiego Samuela Bogumiła Lindego a współczesna leksyka Polaków - mieszkańców Ukrainy Zachodniej (Bukowina).

Ewa Kriukowa, Положительная оценка человека во фразеологических единицах и устойчивых оборотах русского языка, включающих названия животных.

Katarzyna Kuligowska, *Nomina instrumenti* z sufiksem *-tel* we współczesnym języku rosyjskim.

Małgorzata Łuczyk, Степень проявления перцептора в описываемых событиях как средство, синтезирующее языковые единицы со значением интраперцептивности (на материале русского и польского языков).

Henryka Munia, Семантика названий в титулах

utworów rosyjskiej prozy wiejskiej.

Andrzej Narloch, Терминология мастей лошади в русском языке.

Barbara Rodziewicz, Koncept dobra w językowym obrazie świata Polaków i Rosjan wczoraj i dziś.

Anna Rudyk, Subiekt w zdaniach typu *Надо ехать на вокзал* i w ich polskich odpowiednikach przekładowych.

Beata Rycielska, Konceptualizacja oka (na przykładzie wczesnej twórczości Wasilija Aksionowa i jej przekładu).

Людміла Сегень, Суфіксальнае ўтварэнне аtryбутыўных і агентыўных назваў асоб мужчынскага полу ў беларускай мове.

Julian Skorek, Funkcje konstytutywne rosyjskich i polskich samogłosek w fonologii wyrazu.

Ewa Szarek, Julian Skorek, Intonacja wypowiedzi pytających bez słowa pytajnego języków: rosyjskiego, polskiego i niemieckiego (badania eksperymentalne).

Maciej Szelewski, Nazwy przeniesione w ergonomii komercyjnej.

Tomasz J. Szutkowski, Nazwy własne w kontekście procesu apelatywizacji. Aspekt kognitywno-kulturowy.

Zofia Szwed, Из наблюдений над развитием категории одушевленности в русской деловой письменности XVI века (формы винительного падежа множественного числа имен существительных мужского рода).

Dorota Szymaniuk, Cechy melodii i tempa wypowiedzi a wiek parlatoria (na przykładzie rosyjskich tekstów dydaktycznych).

Katarzyna Węgorowska, Językowo-kulturowe wizerunki artefaktów eksponowanych w Muzeum Starożytności hrabiego Eustachego Tyszkiewicza.

Marian Wojtowicz, O najczęstszych nazwiskach rosyjskich utworzonych od nazw wykonawców zawodów i zajęć.

Literaturoznawstwo

Magdalena Dąbrowska, Echa zachodnioeuropejskiej myśli pedagogicznej w czasopiśmie rosyjskich przelomu XVIII i XIX wieku.

Monika Grącka, Iluzja i rzeczywistość. Opowieść Nikołaja N. Złatorwatskiego *Ćórka dziedzica* (1883) w kontekście ideologicznym.

Andrzej Ksenicz, *Szubieniczny wierzch* Wołodymyra Chylaka jako próba powieści Historycznej.

Witold Kołbuk, Rosyjskie piśmiennictwo przelomu XIX i XX wieku. W obronie prawostawia na ziemiach nadbużańskich.

Paulina Bogusz, Fenomen maski w koncepcji kreowania świata artystycznego *Braci Karamazow* Fiodora Dostojewskiego.

Natalia Krolikiewicz, Категория счастья на основе ткани жизни *Анны Карениной*.

Nel Bielniak, Instytucja małżeństwa w opowiadaniach Aleksandra Kuprina.

Jolanta Greń-Kulesza, Kontekst kulturowo-historyczny w historiozoficznej trylogii Dimitrija Miereżkowskiego *Christus i Antychryst*. Powieść *Piotr i Aleksy*.

Halina Mazurek, Ucieczka od rzeczywistości. Osiemnastowieczny świat dramatów Mariny Cwietajewej.

Danuta Szybaj-Tarka, Tragizm Aleksandra Gribojedowa w *Śmierci Wazyr-Muchtara* Jurija Tynianowa.

Ewa Komisaruk, Dyskurs o literackich kreacjach „nowej kobiety” w rosyjskiej przestrzeni kulturowo-społecznej początku XX wieku.

Edyta Moskowicz, Inspiracje feministyczne literatury

ukraińskiej w kontekście ponad stuletniego ruchu emancypacji kobiet.

Тетяна Щуровська, Розвиток білоруської та української літератур в суспільно-історичному контексті початку ХХ ст.

Albert Nowacki, Inteligencja ukraińska w obliczu nowej rzeczywistości lat 20. XX wieku (z tekstów „neoklasyków” kijowskich).

Zygmunt Zbyrowski, Борис Пастернак и его время.

Magdalena Majchrzyk, Między Wschodem a Zachodem - kulturowy paradoks Rosji w eseistyce Wiktora Jerofielewa.

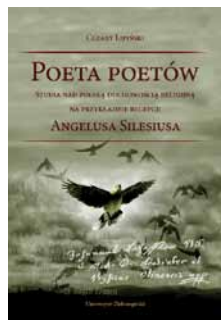
Krzysztof Kropaczewski, Rosyjski postmodernizm w kontekście teorii pseudomorfoz kulturowych Oswalda Spenglera - na podstawie *Encyklopedii duszy rosyjskiej* Wiktora Jerofiejewa.

Irena Chowańska, Twórczość Michasia Stralcowa w latach 1984-1987.

Ivana Ryčlova, Авторская ремарка в пьесе Михаила Угарова *Газета Русский инвалид за 18 июля* как полноценная часть драматургического произведения.

Aleksandra Urban-Podolan, Światopogląd ludowy a kompozycja opowieści Walentina Rasputina *Żyj i pamiętaj*.

Jadwiga Gracla, Twórczość Nikołaja Jewreinowa wobec wyzwania terażniejszości (kilka uwag o dramacie *W kulisach duszy*).

» **C. Lipiński, Poeta poetów. Studia nad polską duchowością religijną na przykładzie recepcji Angelusa Silesiusa**, s. 406, B5, oprawa twarda, Zielona Góra 2011, cena 46,20 zł

Twórczość wrocławskiego poety mistycznego Johanna Schefflera *alias* Angelusa Silesiusa można by - w nieco górnolotny sposób - znać za trwałą część kulturowego dziedzictwa Europy. Takie przyporządkowanie uprawomocniają przynajmniej trzy fakty: 1) jej wysoki poziom artystyczny, wyróżniający poetę szczególnie na tle poezji baroku, 2) jej *par excellence* europejskie korzenie (bywały w świecie, wszechstronnie wykształcony Ślązak czerpał pełnymi garściami z dorobku kultury łacińskiej, niemieckiej, holenderskiej, hiszpańskiej, włoskiej, francuskiej), 3) rola jego produktu (nie tylko artystycznego, silnie oddziałującego tak na autorów mu współczesnych, jak i późniejszych, oraz na rozwój takich form jak pieśń religijna czy sentencja. Pomimo znaczącej roli, jaką odegrał, efekty jego działalności (poza)literackiej długi czas były w Polsce - kraju, z którym związany jest osobą ojca - całkowicie ignorowane. Nawet popularyzacja wyimków z jego dorobku przez Adama Mickiewicza (1836) niewiele w tym obrazie zmieniła. Ukazujące się w okresie międzywojennym przekłady oraz inne próby wzbudzenia zainteresowania osobą mistyka w pierwszych latach po drugiej wojnie światowej nie oznaczały żadnej nowej jakości na polu recepcji Ślązaka. Dopiero kolejne dziesięciolecia zaowocowały coraz licznymi publikacjami oraz silną medializacją postaci wrocławianina. Trudno wobec takiego obrotu sprawy nie

dostrzec daleko posuniętej przypadkowości, cechującej polską recepcję. O ile na Zachodzie odbiór poszczególnych zjawisk kulturowych wynikał zazwyczaj z charakteru danego okresu, budującego lub negującego zainteresowanie dla konkretnych przejawów twórczości, o tyle nie da się tego powiedzieć o Polsce. Jeśli więc - *ad exemplum* - romantyzm przyniósł po dziesięcioleciach zapomnienia (przynajmniej w obrębie kultury świeckiej) prawdziwy renesans zainteresowania twórczością Angelusa Silesiusa w Niemczech, to na gruncie rodzimym było zgoła inaczej. Ani religijne wrzenie romantyzmu, ani niekwestionowany autorytet Mickiewicza nie były w stanie zaszczerpić wśród Polaków zainteresowania liryką wrocławianina.

[Fragment Wprowadzenia]

Rozprawa ta stanowi nie tylko innowacyjne spojrzenie na polski fenomen Angelusa Silesiusa, na wielość i różnorodność pokładów recepcji. Jest zarazem wejściem w dzieje polskiej duchowości. Znaczącym i koneserem sztuki translatorskiej natomiast tom ten przyniesie wiele radości.

[Fragment recenzji
prof. dr hab. Huberta Orłowskiego]

>>> **L. Titarenko, Telecommunications Systems of Networks. Methodical instructions and tasks for laboratory exercises. Systemy i sieci telekomunikacyjne. Wskazówki metodyczne i zadania do ćwiczeń laboratoryjnych, s. 108, B5, oprawa broszurowa, Zielona Góra 2011, cena: 17,85 zł**

Skrypt jest poświęcony metodom wykorzystywanym do symulacji, analizy i syntezy systemów telekomunikacyjnych. Omawiane są nim metody zdarzeń losowych. Niektóre z metod statystycznych manipulacji danymi są omawiane jako wyniki pomiarów parametrów systemów telekomunikacyjnych. Rozważane jest użycie łańcuchów Markowa w oszacowaniu systemów stochastycznych. Omawiane są niektóre problemy analizy widma oraz synteza filtrów kształtowanych i liniowych. Skrypt zawiera instrukcje do środowiska Matlab, jak również przykładowe kody programów napisane w tym języku. Skrypt ten został napisany dla studentów inżynierii komputerowej, szczególnie telekomunikacji.

>>> **L. Titarenko, Signal processing for adaptive antenna arrays, s. 184, B5, oprawa broszurowa, Zielona Góra 2011, cena: 19,95 zł**

[Fragment Wstępu]

Chapter 1 is devoted to common characteristic of up-to-day methods used for space - time signal processing. The classical theory of spatial- time signal processing is analysed. The beginning of the chapter discusses the main methods of nonadaptive spatial signal processing. Next, the peculiarities of adaptive spatial signal processing are analysed. The third part of the chapter is devoted to non-structural methods of adaptive space-time signal processing. At last, the classical structural methods of adaptive space-time signal processing are discussed. The main advantages and drawbacks of known methods are shown. **Chapter 2** deals with classic theory for adaptive spatial signal processing. The first part of the chapter gives a typical description of signal-noise situation. Next, the criteria of optimality are analysed. The definition of a system of criteria of optimality is given. In the last part of the chapter there is an analysis of algorithms oriented on adaptive space-time signal processing. **Chapter 3** is devoted to analysis of peculiarities of adaptive spatial signal processing under different levels of a-priori uncertainty. First of all, it is given thorough characteristics of a-priori data needed for implementation of systems with adaptive spatial signal processing. Next, the characteristic of a-priori uncertainty about the properties of both signal and noise is given. The reasons for noise appearance and levels of noise are shown. The third part of the chapter deals with the spatial signal processing under generalized parametric uncertainty about the noise properties. The last part is devoted to signal processing under a-priori parametric uncertainty about the noise properties. **Chapter 4** includes original methods developed for solution of the problems analysed in previous chapters. Firstly, the main approaches are proposed oriented on development of effective algorithms of adaptive spatial signal processing with not exactly known parameters. The probabilistic approach for synthesis of robust algorithms of ASSP is analysed. Next, the deterministic approach for synthesis of robust algorithms of ASSP is represented as a solution of some modified optimization problems. Development of methods based on linear and correlation restrictions. The third part is devoted to development of robust algorithms of ASSP. The last part proposes a projection approach for development of effective algorithms of adaptive spatial signal processing with not exactly known parameters. **Chapter 5** shows original methods of logical and mathematical background of adaptive spatial signal processing with not exactly known parameters. The elements of axiomatic and some analogues as well as elements of the theory of generalized linear systems are introduced. It is shown that the problem of development of effective algorithms of adaptive spatial signal processing with not exactly known parameters is reduced to construction of some operators for the Banach space. Next, the methods for these operators construction are proposed and it is shown that the minimax approach can be used. The last part of the chapter is devoted to construction of optimization tasks with different restrictions such as quadratic restriction (conditional inequality), mixed restriction, and generalized mixed restriction.

[Fragment Wstępu]

zebrała Ewa Popitka
Oficyna Wydawnicza